Eksamen 22. februar 2012 Rettevejledning

Problem 1

Teorigrundlaget her er især Repullo's model for beslutningen om at afvikle en bank (noter kapitel 20). Det skal fremgå, at centralbanken og indskydergarantiordningen har forskellig gevinst/tab ved at lade fortsætte snarere end at lukke den, og at dette typisk vil føre til at centralbanken vil være for tolerant såfremt likviditetsproblemet er lille. Konsekvensen kan så være en regel for, hvem der træffer afgørelsen, betinget af omfanget af likviditetsproblemet.

I opgavens anden del (som ikke modsvares af en konkret model i pensum) vil en eventuel beslutning om frivillig likvidation være betinget af hensynet til de særlige omkostninger ved likvidationen. Ved en frivillig likvidering må disse omkostninger formodes i sidste ende at blive båret af indskydergarantiordningen, og hvis de udpegede bestyrelsesmedlemmer repræsenterer andre interesser, kan det være en fordelagtig løsning fremfor at forsøge at videreføre banken.

Problem 2

Vi har her at gøre med en situation med mange små låntagere, som har projekter med en vis usikkerhed, og som ønsker at lade eksterne långivere deltage i projektet (noter kapitel 1). Det fremgår af modellen, at risiko for långiver (målt ved varians) reduceres ved at låntagerne går sammen og hæfter solidarisk.

Argumentationen er baseret på antagelsen om uafhængige risici, og en kommentar desangående vil være på sin plads (i den konkrete sag kan man forestille sig at der er en fælles risiko forbundet med områdets succes som turistresort, men der vil også være individuelle risici forbundet med driften, og det er kun disse, som kan diversificeres).

Problem 3

Det drejer sig her om problemer om kreditrationering (noter kapitel 8), og det forhold at investorerne ofte påtager sig for store risici set i forhold til långivers ønsker peger på moral hazard. Det forventes at den basale moral hazard motel skitseres, og at det forklares, at den ved et højt generelt renteniveau fører til netop de beskrevne fænomener.

Det centrale i modellen er, at låntager ved succes kan beholde hele gevinsten pånær et fast beløb til långiver, mens långiver må dække tabet ved fiasko. Hvis kontraktet specificerer en deling af investeringens resultat, formindskes låntagers gevinst ved at vælge risikabel investering i betydelig grad, hvilket vil føre til, at der kan forventes et mere acceptabelt valg af investering også ved ret høje finansieringsomkostninger.